

bestemmelsen foreslaas at yde en Godtgørelse for stor Levering og stor Produktion. Det foreslaas derfor, at for hver 1 Mill. kg Sukker, der produceres ud over 110 Mill. kg Sukker, skal der betales Sukkerroedyrkerne 1 Øre yderligere pr. Centner Sukkerroer af alle de Sukkerroer, han har afleveret. I Tilfælde af, at Produktionen bliver 130 Mill. kg Sukker, vil der saaledes blive betalt Sukkerroedyrkerne en Godtgørelse af 20 Øre ved Aarets Slutning, hvorved den samlede Godtgørelse vil være 2 Kr. 45 Øre. Med Hensyn til Overenskomsten med Sukkerfabrikkerne maa en saadan, hvis Lovforslaget vedtages, forelægges for Rigsdagens to Finansudvalg.

Lovforslaget indeholder endvidere en Paragraf om Regulering af Handelen med Havefrø og Markfrø af Høsten 1918. Ærede Medlemmer vil vide — jeg behøver ikke at anføre det —, hvor vanskeligt dette Forhold har ligget, i hvilken Grad bl. a. Forbrugerne af Runkelroefrø har beklaget sig over den Spekulation, der har grebet denne Avl og Handel og drevet Prisen paa Runkelroefrø op i en saa høj Pris, at det under Hensyn til det store Kvantum, der skulde bruges til Besaaning af Areaaler, og den høje Vægt, som dette Frø har, vilde medføre meget betydeligt forøgede Udgifter, maaske det seks-syvdobbelte af, hvad man før havde betalt. Endvidere har Avlen med Runkelroefrø ligget saaledes, at nogle har solgt deres Avl til en lav Pris, 80 Øre, andre til en høj Pris af 5 Kr. 50 Øre, og hvis den samlede Udsalgspris var blevet, saaledes som oprindeligt paatænkt, 6 Kr. 50 Øre, vil det ses, at en handlende, der havde erhvervet Runkelroefrø af Avlerne til 80 Øre, vilde have faaet en aldeles ubillig Fortjeneste. Dette Forhold er for indeværende Aar ordnet med Tilslutning fra det staaende Landbrugsudvalg, efter at Sagen har været forelagt for Rigsdagens Finansudvalg, men sikkert vil det være ønskeligt, at det kommende Aar bringer en Ordning af Frøspørgsmaalene, der saavel tager Hensyn til Ønskeligheden af, at Frødyrkingen, der utvivlsomt har været af meget stor Betydning for Landets Forhold i disse Aar, fremmes paa fornøden Maade, som ogsaa til Vareudvekslingsøjemedet, da ikke mindst vore Nabolande har Brug for at modtage Frø fra os, og endelig til, at Avlerne faar et rigeligt Udbytte af Avlen, at de hjemlige Forbrugere derimod faar Frøet til en saa rimelig Pris som muligt, og at Staten modtager en passende Afgift af det Eksport-

overskud, som kan fremkomme. Det foreslaas derfor, at der til Regulering af Handelen med Havefrø og Markfrø af Høsten 1918 inden 1. November af Indenrigsministeren skal fastsættes Bestemmelser efter Indstilling af det staaende Landbrugsudvalg og den overordentlige Kommissions udvidede Frøudvalg, hvori skal indtræde Repræsentation for Frøavlens — Frøavlens har ikke været repræsenteret i den overordentlige Kommissions udvidede Frøudvalg i Aar, da Frøavlerne først efter, at disse Forhandlinger var førte til Ende, har organiseret sig, men efter at de har organiseret sig, bør de indtræde i Udvalget. Jeg har skildret Lovforslagets Stilling overfor Produktionen. Jeg gentager, at Opgaven er at stille Produktionen under gode Vilkaar, saaledes at den kan fremmes paa hensigtsmæssig Maade, ikke blot i vor egen, men ogsaa i vore Nabolandes Interesse.

Lovforslaget gaar dernæst ud paa at sikre Forbrugerne Produktet til overkommelig Pris. Jeg mener hermed, at det ikke vil være nødvendigt blot at fastholde for næste Høstaar og Vinter den nuværende Brødspris, men at det vil være nødvendigt at nedsætte den yderligere. Det foreslaas, at Indenrigsministeren bemyndiges til fra den 1. Oktober 1918 at afhænde Statens Brødkorn til en saadan Pris, at et 4 Kilograms Rugbrød kan sælges 15 Øre under indeværende Aars Rugbrødspris. Rugbrødsprisen ligger forskelligt de forskellige Steder i Landet. Heri Byen er den 89 Øre, dog ved kommunal Hjælp, i mange Byer er den 90 Øre, i aften andre Byer 95 Øre. Med en Nedsættelse af 15 Øre vil Prisen for et 4 Kilograms Rugbrød nedsættes til 80 Øre eller derunder. Jeg maa anse det for ønskeligt, at Befolkningen om den kommende Tid allerede nu med Sikkerhed kan vide, at det, den skal betale for dette det vigtigste af alle Næringsmidler, ikke blot ikke forhøjes, men at den, naar Efteraarets og Vinterens Vanskeligheder kommer, kan forvente en Lempelse.

Lovforslaget gaar dernæst ud paa at yde Slagterierne det nødvendige Tilskud, for at Flæsk kan sælges til indenlandsk Forbrug til nugældende Maksimalpris, og endelig gaar det ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til at afholde Udgifterne ved en Regulering af Sukkerprisen, saaledes at Sukker kan sælges til Husholdningsbrug 7 Øre pr. kg under de nugældende Priser og Sukker til andet Brug kan sælges til de nugældende Priser. En Nedsættelse af Sukkerprisen med 7 Øre